வெளியீடு எண் 127.

ஆலய வழிபாடு

தருமபுர ஆதீனம்.

வெளியீடு எண் 127.

உ

குருபாதம்

SIRKALI

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலயவழிபாடு

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரை தருமபுர ஆதீனம்

௨௫-வது மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த

பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள்

திருவுள்ளத்தின்படி

வெளியிடப்பெற்றது.

தருமபுர ஆதீனம்

1947.

பதிப்புரை

ஆலயவழிபாட்டின் முறைகளைப் பற்றிப் பல நூல்கள் கூறுகின்றன. யாவரும் அதனை அறிந்து அதன்படி ஒழுகவேண்டுவது மிக அவசியமானது. ஆதீனப்பிரசாரகர்கள் பிரசங்கத்தில் இதனை விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லி வருகின்றார்கள். ஆலயத்திற்குச் செல்லுதல் கூடாதென இதுகாறும் தடை பெற்றிருந்த சிலவகுப்பினர் இப்போது செல்லும் உரிமையினைப்பெற்று வருகின்றனர். சமீபத்தில் எல்லா ஆலயங்களுக்கும்சென்றுவழிபட அவ்வகுப்பினருக்குச் சட்டபூர்வமாக உரிமை வழங்கப் பொதுஜன சர்க்கார் முன் வந்திருக்கிறது. இந்நிலையில் பொதுவாக எல்லோரும் அறிந்து அநுட்டிக்க வேண்டிய ஆலய வழிபாட்டு முறைகளைக் குறிப்பாக, நூதனமாக இப்போது உரிமை

பெறும் அவ்வகுப்பினரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பது ஆலய அதிகாரிகளின் கடமையாகிறது.

ஆலய வழிபாடு என்னும் இந்நூல் ஒருவாறு சுருக்கமாக அவைகளைப்பற்றி அறிந்துகொள்ளச்சாதனமாக இருக்கும் என்ற நோக்கத்துடன் தருமபுர ஆதீன ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகா சந்நிதானமவர்கள் இதனை வெளியிட்டு இலவசமாக வழங்க அநுமதித்திருக்கிறார்கள். விரைவில் இது வெளிவரவேண்டி யிருந்ததால் சில விஷயங்கள் விட்டிருக்கவும் கூடும். இரண்டாம் பதிப்பில் முழுதும் வெளியிடப்படும். இதனை யாரொருவர் பதிப்பித்து வினியோகிக்க விரும்புகின்றார்களோ அவர்கள் பதிப்பித்துவழங்கலாம் பதிப்புரிமை பற்றி எண்ணவேண்டுவ

தில்லை. இந்நூல் தருமபுர ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த முக்கியமான தேவஸ்தானங்களிலெல்லாம் இலவசமாகக் கிடைக்கும்.

மக்கள் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபட வேண்டியதின் காரணம், செல்லும்முறை, சிவாலய வழிபாட்டு முறை; விஷ்ணு ஆலய வழிபாட்டுமுறை, கோவிலில் செய்யவேண்டியன, கோவிலிற் செய்யக்கூடாதன, கோவிலை வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய முறை, ஆகிய எல்லா விஷயங்களும் இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. சிவாலயத்திற் சொல்ல வேண்டிய தோத்திரங்களில் சிலவும், விஷ்ணு ஆலயத்திற் சொல்ல வேண்டிய தோத்திரங்களில் சிலவும் இந்நூலிறுதியில் தரப்பட்டுள்ளன.

உ

குருபாதம்

ஆலயவழிபாடு

நமது கோவில்

கடவுள் சர்வவியாபகி. உலகத்தில் காணும் ஒவ்வொன்றிலும் அவன் வியாபகமிருக்கிறது. எந்த இடத்தில் மனம் கூடுகின்றதோ அங்கே கடவுளின் சாநித்தியமும் நிறைந்து நிற்கும். இது பொதுவிதி. நமது ஆன்றோர்கள் கடவுளை அவ்விதம் காணமுடியாத மக்களுக்காகக் கோவில்களையும் கடவுள் திருவுருவங்களையும் அமைத்துத்தந்தனர். நமது உடம்பு பூராவும் உயிர் கலந்து நிற்கிறது. அவ்விதமிருந்தாலும் சிலபாகங்களை நாம் உயிர் நிலையாகக் கொள்வதேபோல, கோவில்களே இறைவன் அருள்பெருகும் இடங்களாகக் கொள்ளவேண்டும். யார்யாருக்கு எவ்வெவ் விதத்தில் அன்பு கூடுமோ அவ்வவ்வகையில்

நமக்குக் கடவுள் திருவுருவங்கள் அமைந்து இருக்கின்றன. அதேபோலத்தான் நித்தியப்படி பூசைகளும் விழாக்களும் நடத்தப்படுகின்றன.

நாம் பண்டையகாலந்தொட்டு நன்றிக்கும் மரியாதைக்கும் பெயர்பெற்றவர்கள். சாதாரணமாக ஒருவருக்கொருவர் செய்யும் உபகாரங்களுக்காக நன்றியும் மரியாதையும் செலுத்தும் நாம், எல்லாவற்றிலு மேம்பட்ட கடவுளுக்கு நன்றியும் மரியாதையும் செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களல்லவா? நம்மைப் படைத்தும் காத்தும் உலகவியாபகத்திலேயே சுழன்று அலுத்துப்போகாதவாறு பக்குவம் தெரிந்து அழித்தும் கருணைகாட்டும் பெருமானிடம் நாம் எவ்வளவு நன்றியும் மரியாதையும் காட்டவேண்டும்? சாதாரணமாக நம்மைப்போல, மானிட உருவில் வரும் தாயைப் போலவே, கடவுள் நம்மிடம் எவ்வித பிரதியுபகாரமும் எதிர்பாராது நமக்கு வேண்டியவைகளை அவ்வக்காலத்தும் கொடுத்துக்காக்

கின்றார். ஆனால் சாதாரண அறிவினாலே அதைக்காண முடியாது. அவரிடம் அன்பைச் செலுத்தி அது மிகுதியாவதற்குத் தக்கபடி அ ரைக் காணும் அநுபவம் பெறமுடியும். அதற்கும் படிமுறையாக வழிகள் பல உள. இருந்தாலும் கோவில் என்ற தனி இடத்திற் குச்சென்று வழிபடுவதாலே நமக்கு அன்பு மிகுதியாகப் பெருக வழியுண்டு என்று நமது முன்னோர்கள் கண்டு அமைத்துள்ளார்கள். உலகில் செய்யும் ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் சிறப்பாக அதததற்கும் தனியிடம் நாம் அமைத் துக்கொள்ளவில்லையா? படிக்கப் பள்ளிக் கூடமும், அரசாங்கம் நடத்தத் தனித் தனியாகப் பிரிவுவகைகளும், சாமான் வாங்கக் கடைகளும் நாம் அமைத்துக்கொண்டிருக் கிறோமல்லவா? அங்கங்கும் போவதற்கு நியதிகளையும் நாம் திட்டப்படுத்திக் கொண் டிருக்கிறோமல்லவா? அவ்விதமே கடவு ளிடம்செல்லுதற்கும் கட்டுப்பாடுகள் நியதி கள் அமைந்திருக்கின்றன.

கோவிலுக்குச்செல்லுமுறை

கடவுளிருக்குமிடம் புனிதமானது. அங்கு எல்லாம் சுத்தமாகவும், அழகாகவும் அமைத்து வைக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம் மனது கூடும். நாமும் அங்குப்போகும் பொழுது சுத்தமாகவும், ஒழுங்காகவும் போய் வரவேண்டும். நன்ருகக் குளித்துவிட்டு அவ்வவருடைய சமயத்திற்குள்ள அடையாளங்களைத் தரித்துக்கொண்டு செல்லவேண்டும். சைவசமயத்தார்க்கு விபூதி பூசுதலும், ருத்திராக்ஷம் தரித்தலும் அடையாளங்களாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோல திருமண்காப்பு தரித்துக்கொள்ளுதலும், திருத்துழாய்மணிமாலை அணிந்துகொள்ளுதலும் வைணவ சமயத்தார்க்கு அடையாளங்களாம்.

கோவிலுக்குப் போம்பொழுது உலகவிவகாரங்களிலே மனதைச் செலுத்தாமல் நாம்

வழிபடச்செல்லும் பெருமானின் திருநாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு பயபக்தியோடு செல்லுதல் வேண்டும். பொதுவாக எல்லாக் கோவில்களின் முன்னும் தீர்த்தங்களிருக்கும். அதிற்குளித்து தூய ஆடைகளை அணிந்து கொள்ளவேண்டும். நாம் பூண்பதும் காண்பதும் நினைப்பதும் ஒன்றாக இருந்தால்தான் நமக்கு நினைத்த எல்லாம் கைகூடும்.

சைவசமயத்தார்கள் விபூதியைத் தண்ணீர் விட்டுக்குழைத்து நெற்றி, மார்பு, தொப்புள், முழங்கால்கள், கைகள், கழுத்து முதலிய இடங்களில் இட்டுக்கொள்வது முறை. அது முடியாதவர்கள் உத்தூளனமாக (தூளாகவே) நெற்றியிலும், மார்பிலும், கைகளிலும் இட்டுக்கொள்ளலாம். கழுத்தில் ருத்திராக்ஷ மாலை அணிந்து செல்லுதல் நன்று. அல்லது கழுத்தில் ஒரு ருத்திராக்ஷத்தையாவது அணிந்து கொள்ளல் நலம். இவ்விதம் சிவவேடதாரிகளாக ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை

உச்சரித்துக்கொண்டே கோவிலுக்குள் சென்லுதல் வேண்டும். அடியார்கள் திருவாக்காக உள்ள தேவார திருவாசகங்களையோ அன்றி அருள்வழிப்பட்ட பெரியோர்கள் இயற்றிய தோத்திரங்களையோ மனத்தில் சிந்தித்துக் கொண்டும் போகலாம்.

வைணவசமயத்தார்கள் நெற்றி, தொப்புள், மார்பு, நெஞ்சு, வயிற்றின் வலப்பக்கம் இடப்பக்கம், இதுபோல் வலப்புறம், இடப்புறம், வலத்தோள், இடத்தோள், அடிமுதுகு, பிடரி என்னும் இப்பன்னிரண்டு இடங்களிலும் திருமண்காப்புத் தரித்துக்கொள்ளல் முறையாகும். ஆயினும் நெற்றியிலாவது தரித்துக் கொண்டு, 108 திருப்பதிகள் என்கிற பாவனையில் 108 துளசிமணிகளாலாகிய மாலையைக் கழுத்திலணிந்து ஆழ்வார்கள் அருளியுள்ள திருவாய்மொழிப் பாடல்களைச் சிந்தித்துக் கொண்டு செல்வது முறை. எழுபத்துநான்கு தாமரை மணிகளாலாகிய மாலையையும் தரித்துக் கொள்ளலாம்.

வழிபாட்டுமுறை

சிவாலயவழிபாடு:

முதலில் கோபுரதரிசனம் செய்துகொண்டு பிறகு தலவிநாயகரைத் தரிசிக்கவேண்டும். நம்முடைய வினைகள் தீரவும் பெருமான் வழிபாடு பூர்த்தியாகவும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு தலையில் குட்டிக்கொண்டும் தோப்புக்கரணங்களிட்டும் விநாயகரை வழி படவேண்டும். இப்பெருமான் சந்நிதியில் தேங்காய்களை விடல் விடுதல் சிறந்தது.

பிறகு கொடிமரத்தடியிற் சென்று நமஸ்கரித்துக்கொண்டு நந்தியின் பின்புறம்சென்று நந்திபெருமானுடைய கொம்புகளுக்கிடைவழி யில் பெருமானைக் கண்டு தரிசிக்கவேண்டும். வலமாக நந்தியின் முன்புறம்சென்று வணங்கி உத்தரவு பெற்று உள்நுழைய வேண்டும். அங்குத் திருவாயிலில் துவாரபாலகரிருப்பர், அவர்களை வணங்கிக்கொண்டு உட்புறம் சென்று பெருமான் சந்நிதியை யடைதல்

வேண்டும். அங்கு நின்று நமக்குத்தெரிந்த தோத்திரங்களைச்சொல்லி வழிபட்டு நம்முடைய பிரார்த்தனையைச் செலுத்திக் கொள்ளவேண்டும். பிறகு வலமாக சுற்றுக் கோவிலிலுள்ள நாயன்மார்கள், தக்ஷிணாமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், சுப்பிரமணியர், மகாலக்ஷ்மி, நடராஜர், நவக்கிரகங்கள் போன்றமூர்த்தங்களையும்வணங்கிக்கொண்டு மூன்று முறை சுவாமிகோவிலில் வலம் வருதல் முறையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மூன்ருவது சுற்றில் ஈசானத்தில் அமர்ந்திருக்கும் சண்டீசரைத் தரிசித்து வழிபாடு பூர்த்தியடையும்படிப் பிராத்தித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அப்பெருமான் சதா நிஷ்டையிலிருப்பதாகக் கருதப்படுகிறபடியால், அவர் சந்நிதியில் கையைத்தட்டிக் கும்பிட்டு நமது பிரார்த்தனையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு வணங்கிவரவேண்டும். பிறகு அம்மையாரது ஆலயத்திற்குச்சென்று அங்கும் சந்நிதியில் நின்று தோத்தரித்து வழிபட்டுக் குறைந்தது

இரண்டுமுறை வலம்வந்து வெளிவருதல் வேண்டும். மீண்டும் கொடிமரத்தடிக்கு வந்ததும் கீழேவிழுந்து நமஸ்கரித்து அங்கு நின்று சுவாமிதரிசனம்செய்து உத்தரவு பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். உத்தரவு பெற்றுக்கொள்ளுமுன் அங்கு அமர்ந்து செபம் முதலியன செய்ய வேண்டும். சுவாமிகோவிலி லுள்ள தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியிலமர்ந்து பஞ்சாக்ஷரமோ மற்ற மந்திரங்களோ அல்லது தோத்திரங்களையோ உருவிட்டால் மிகுந்த பலன் கிடைக்கும்.

விஷ்ணு ஆலயவழிபாடு:

விஷ்ணு ஆலயத்திற்குச் செல்வோர் ஆலயத்தின் முன் உள்ள சேஷபதியாழ்வாரை முதலில் சேவித்து உள்ளேசென்று துவாரபாலகர்களைச் சேவிக்கவேண்டும். பின் பலிபீடத்தை அடைந்து நமஸ்கரித்து வலமாகப் பிரதக்ஷிணம் வரவேண்டும். வரும் பொழுது பிரகாரங்களிலுள்ள மணவாள

மாமுனிகள், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, எம்பெருமானார், பெரியநம்பி. ஆளவந்தார், நம்மாழ்வார், சேனைமுதலியார் உள்ளிட்ட ஆசாரிய உருவங்களை வணங்கித் துதிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு பெரியபிராட்டியாராகிய இலக்ஷ்மியைச் சேவித்துப் பெருமாளையும் சேவிக்கவேண்டும். சேவித்த பின் முதன் முதல் சேவித்த சேனாதிபதியாழ்வாரை முடிவிலும் சேவித்துத் திரும்புதல் வேண்டும்.

கோவிலில் செய்யக்கூடாதன

கோவிலுக்குச் செல்லும் பொழுதும், வலம் வரும் பொழுதும், வேகமாக நடக்கக் கூடாது. மெதுவாகப் போதல் வேண்டும். வீண் வார்த்தைகளும் சொல்லத்தகாத சொற்களும் சொல்லுதல் கூடாது. சோம்பலிடுதல் தலைசிக்கெடுத்தல், தலைவிரித்துப் போதல், வெற்றிலை போடுதல், பிறர் அருவருக்கும் படிப்போதல் முதலியன கூடா. வம்பு சண்டைகள் கூடாது. ஒருவர்மீது ஒருவர்

இடித்துக் கொண்டும், தள்ளிக் கொண்டும் போதல் கூடாவாம்.

கோவிலில் செய்யவேண்டியன

நம்மால் இயன்ற பொருள்களை எடுத்துச் சென்று பெருமானுக்குச் சமர்ப்பித்து வணங்க வேண்டும். அபிஷேகத்திற்குகந்த இளநீர், பால், தயிர், பழவகைகள், பன்னீர், முதலியனவும், வழிபாட்டுக்குச் சிறந்த புஷ்பங்கள், தேங்காய், சூடன், ஊதுவத்தி, சாம்பிராணி முதலியனவும், தீபமிட எண்ணெய் நெய் முதலியனவும் கொண்டு சென்று செலுத்தி வழிபடவேண்டும்.

கோவிலிடங்களைச் சுத்தமாகக் கூட்டுதல், மெழுகுதல், கோலம்போடுதல்,பில்முதலியன களைதல், மாலைகட்டுதல், நந்தனவனத்தில் தொண்டுசெய்தல் முதலிய எல்லாம் செய்யலாம். எல்லாவற்றிற்கும் அவ்வவற்றிற்கு ஏற்றவாறு பொதுவாகப் பலன் உண்டு.

அவரவர் சக்திக்கேற்ப மேலேசொல்லப்பட்டவற்றில் எல்லாமோ அல்லது முடிந்த ஒரு சிலவோ அல்லது ஏதாவது ஒன்ளுே செய்தல் நலம்.

கடவுள் எல்லோரையும் படைத்துக் காப்பவர். அவருக்கு நாம் மக்களாவோம். அவரிடம் நன்றியும் பக்தியும் காட்ட வேண்டியது நம் கடைமையாகும். அவ்விதம் செய்தால் பக்குவத்திற்கேற்ப வேண்டிய வேண்டியாங்கு எல்லாம் பெறலாம்.

கோவிலைவைத்துக்கொள்ளும்முறை

இறைவன் தூய்மையே உருவானவன். தூய்மை தங்குமிடத்தில் இறைவன் தங்குகிருன். அங்கு அழகு பொலிகின்றது. அன்பு மலிகின்றது. மனம் லயிக்கின்றது. இன்பம் பெருகுகின்றது. அதற்காகவே எப்பொழுதும் நம் திருக்கோயில்களில் பாட்டும் ஆட்டமும், வாத்தியங்களின் இன்னெலியும், மணி

முழக்கமும், தீபத்தின் ஒளியழகும், புஷ்பத்தாலும் திருவாபரணங்களாலும் அலங்காரமும், உற்சவமும், கொண்டாட்டமுமாக வருவோர் மனத்தைக் கவரத்தக்க நிலையில் அமைத்துவைத்தனர் அறிவில்மிக்க நம் பெரியோர்.

ஆகவே இறைவன் உறையுமிடமாகிய திருக்கோவில்களும் மிகப்பரிசுத்தமாகவும், அழகாகவும் வைத்திருக்கவேண்டிய இடங்களாக ஆகின்றன. அவ்விதம் தூய்மைக்கு உறைவிடமான கோவிலிடங்கள் சுத்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அங்கு உபயோகமாகும் பரிவட்டங்களும் மற்ற உபகரணங்களும் தூய்மையாக இருக்கவேண்டும். மனதைக்கவரும்படி மலர்களாலும், திருவாபரணங்களாலும், திருவுருவங்களை அலங்கரித்து வைத்திருக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் காண்போர் மனம் குவியும்; கவர்ச்சியுறும்.

நமது கோவில்களோ பிறசமயிகளின் கோவில்களைப்போல அமைக்கப்படவில்லை. மற்றக்கோவில்களில் எண்ணெய், நெய், பால் முதலிய அபிஷேகம் கிடையாது. எண்ணெய் விளக்குங் கிடையாது. அங்கு தண்ணீர்ப் புழக்கமும் கிடையாது. ஆகையால் இயல்பாக அங்கு சுத்தமாகவே இருக்கும். நமது கோவில்களில் காலத்திற்குக் காலம் அபிஷேக அலங்காரம் நைவேத்தியம் ஆராதனைகள் நடைபெறும். எப்பொழுதும் எண்ணெய் விளக்குகள் ஜோதியிடும். அவ்விதம் அமைந்திருக்கும் கோவிலிடங்கள் அழுக்குப் படவும், குப்பைகள் சேரவுங்கூடும். ஆதலின் அவைகளை அவ்வப்பொழுதும் சுத்தஞ்செய்ய சிப்பந்திகள் இருப்பர். அவர்களும் நம்மவர்களே. ஆகையால் கூடியவரை நம்மால் கோவிலிடங்களில் குப்பை கூளங்கள் சேராதபடி நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

தூய்மைக்குப் பிறப்பிடமான கோவில்களில் ஒட்டடை சேராமலும் விளக்குப்

போடுமிடங்களை அவ்வப்பொழுதும் சுத்தஞ் செய்தும் வைக்கவேண்டும். சுவர்கள் தரை முதலியவற்றில் அழுக்குத் தங்காமல் சுத்தஞ் செய்யவேண்டும். அடிக்கடி வெள்ளையடித்து சுத்தமாக வைத்துவரவேண்டும். பரிவட்டங் களை அவ்வப்பொழுதும், வண்ணார்களிடம் போட்டு வெளுத்து நனைத்து உலர்த்தி மடியாக வைத்துக் கொண்டு திருவுருவங் களுக்கு உடுத்தவேண்டும். கோவில்களில் புழங்கும் குருக்கள் பிராமணப்பிள்ளை முதலி யோரையும் சுத்தமாக ஆடையுடுத்தச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் சமயஒழுக்கத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டியவர்க ளாதலின் அவர்கள் சுத்தமாக சிவவேடதாரி களாக மற்றையோர்கண்டதும் மரியாதை செய்யக்கூடிய தரத்தில் இருக்கவேண்டும். பிரசாதங்கள் எடுத்துவரும் பாத்திரங்களும் தயார்செய்யுமிடங்களும் சுத்தமாக வைத் திருக்கவேண்டும். காலங்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நடத்தப்படவேண்டும். பொது

மக்களுக்கு சந்நிதிகளில் பிரசாதங்கள் வழங்கப்படவேண்டும். அதுவும் பித்தளை அல்லது வெள்ளி மடல்களில் வைத்து வழங்கவேண்டும். யாவரிடமும் அன்பாகப்பழகவேண்டும். அபிஷேகஜலம் தங்குமிடங்களும், தீர்த்தக் கரைகளும் சுத்தம் செய்யப்பட்டு சுகாதார நிலைக்கு ஒத்தவாறு வைக்கப்படவேண்டும். எங்கும் பிரகாசமாக ஒளிவிளங்க இருள் தலைகாட்டாதநிலையில் வைத்திருக்க வேண்டும். அவ்விதம் வைப்பது கோயில் சிப்பந்திகளால் மாத்திரம் முடியாதது. வழிபடும் மக்களாகிய நம்மாலியன்றமட்டும், அவ்விதமிருக்கும்படி செய்து உதவவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவ்விடங்கள் தூய்மையாக இருக்கும், இறைவன் அருள் பெருகும். நாம் நினைத்தவற்றை நினைத்தபடி பெறலாகும்.

உ

சிவாலய தோத்திரங்கள்

விநாயகர்

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும்—உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம்கை.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான்—விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால்
கண்ணில் பணிமின் கனிந்து.

சிவபெருமான்

பால்நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்தமாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யான் உனைத்தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்தருளுவது இனியே.

நடராசர்

வையகமின் புறநின்ற மருமலிபொற் பதம்போற்றி
கையமரு நிலைபோற்றி கருணைமுக மலர்போற்றி
மெய்யிலகு மொளிபோற்றி விரவியெனை யெடுத்தாண்ட
செய்யதிரு வடிபோற்றி திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.

உமாதேவி

சுரும்புமுரல் கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றி
உத்தரியத் தொடித்தோள் போற்றி
கரும்புருவச் சிலைபோற்றி கவுணியர்க்குப்
பால்சுரந்த கலசம் போற்றி
இரும்புமனம் குழைத்தென்னை எடுத்தாண்ட
அங்கயற்கண் எம்பிராட்டி
அரும்பும் இளநகை போற்றி ஆரணநூ
புரம் சிலம்பும் அடிகள் போற்றி.

தனம்தரும் கல்விதரும் ஒருநாளும் தளர்வுஅறியா
மனம்தரும் தெய்வவடிவும் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனம்தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

தக்ஷிணாமூர்த்தி

மும்மலம் வேறுபட்டொழிய மொய்த்துயிர்
அம்மலர்த்தாள்நிழல் அடங்கும் உண்மையைக்
கைம்மலர்க் காட்சியில் கதுவ நல்கிய
செம்மலையலது உளம் சிந்தியாதரோ.

சுப்பிரமணியர்

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவருந் துதிக்க நின்ற ஈராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேண் மலரடி போற்றி யன்னான்
சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

பன்னிரு கரத்தாய் போற்றி
பசும்பொன்மா மயிலாய் போற்றி

முன்னிய கருணை ஆறு
முகப் பரம்பொருளே போற்றி

கன்னியர் இருவர் நீங்காக்
கருணை வாரிதியே போற்றி

என் இரு கண்ணே கண்ணுள்
இருக்குமா மணியே போற்றி.

உன்னை யொழிய வொருவரையு நம்புகிலேன்
பின்னை யொருவரையான் பின்செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்தி வாழ்வே.

சண்டேசுரர்

பொன்னங் கடுக்கை முடிவேய்ந்த
புனிதற் கமைக்கும் பொருள்அன்றி
மின்னும்கலன் ஆடைகள் பிறவும்
வேறு தமக்கென்று அமையாமே
மன்னுந் தலைவன் பூசனையின்
மல்கும் பயனை அடியார்கள்
துன்னும்படி பூசனை கொள்ளும்
தூயோன் அடித்தாமரை தொழுவாம்.

நால்வர்

பூழியர்கோன்வெப்பொழித்த புகலியர்கோன்கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பில் அணைந்தபிரான் அடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்தொண்டர் பதம்போற்றி
ஊழிமலி திருவாத வூரர் திருத்தாள் போற்றி.

சரஸ்வதி

தூக்கும் பனுவல் துறை தோய்ந்த
கல்வியும் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித் தருள்வாய்
வடநூற் கடலும்
தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
தொண்டர் செந்நாவில்நின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே
சகலகலா வல்லியே.

தவளத் தாமரை தாதார் கோயில்
அவளைப் போற்றுதும் அருந்தமிழ் குறித்தே.

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்

விஷ்ணு ஆலய தோத்திரங்கள்

குலந்தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார்
படுதுயர் ஆயின எல்லாம்
நிலந்தரம் செய்யும் நீள்விசும்பு அருளும்
அருளொடு பெருநிலம் அளிக்கும்
வலந்தரும் மற்றும் தந்திடும் பெற்ற
தாயினும் ஆயின செய்யும்
நலந்தரும் சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன்
நாராயணா என்னும் நாமம்.

பச்சைமா மலைபோல் மேனி
பவளவாய்க் கமலச் செங்கண்
அச்சுதா அமரர் ஏறே
ஆயர்தங் கொழுந்தே என்னும்
இச்சுவைத்தவிர யான் போய்
இந்திரலோகம் ஆளும்
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்
அரங்கமா நகருளானே.

ஆனாத செல்வத்து அரம்பையர்கள் தற்சூழ
வானாளுந் செல்வமும் மண்ணரசும் யான் வேண்டேன்
தேனார் பூஞ்சோலைத் திருவேங்கடச் சுனையில்
மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையேன் ஆவேனே.

இம்மைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் பற்ருவான்
நம்மை யுடையவன் நாராயணன் நம்பி
செம்மையுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி
அம்மி மிதிக்கக் கனுக்கண்டேன் தோழீ நான்.

யாவையும் யாவரும் தானுய்
அவரவர் சமயந்தோறும்
தோய்விலன் புலன் ஐந்துக்கும்
சொலப்படான் உணர்வின்மூர்த்தி
ஆவிசேர் உயிரினுள்ளான்
யாதுமோர் பற்றிலாத
பாவனை அதனைக் கூடில்
அவனையுங் கூடலாமே.

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்
பெருந்துயர் இடும்பையில் பிறந்து
கூடினேன் கூடி இளையவர் தம்மோடு
அவர் தரும் கலவியே கருதி
ஓடினேன் ஓடி உய்வதோர் பொருளால்
உணர்வெனும் பெரும்பதம் தெரிந்து
நாடினேன் நாடி நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராயணா என்னும் நாமம்.

புகழும் நல் ஒருவனென்கோ?
பொருவில் சீர்ப்பூமி யென்கோ?
திகழுந் தண்பரவை யென்கோ?
தீயென்கோ? வாயுவென்கோ?
நிகழும் ஆகாசம் என்கோ?
நீள்சுடர் இரண்டும் என்கோ?
இகழ்வில் இவ்வனைத்தும் என்கோ?
கண்ணனைக் கூவு மாறே.

நாடிலும் நின் அடியே நாடுவன் நாள்தோறும்
பாடிலும் நின்புகழே பாடுவன்—சூடிலும்
பொன்ஆழி எந்தினான் பொன்அடியே சூடுவேற்கு
என் ஆகில் என்னே எனக்கு?

திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் திகழும்
அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன்—செருக்கிளரும்
பொன்ஆழி கண்டேன் புரிசங்கம் கைக்கண்டேன்
என்ஆழி வண்ணன் பால் இன்று.

ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், தருமபுரம்.